

Vad är ett självskadebeteende?

Inom kliniskt arbete och psykologisk forskning förekommer ibland begreppet självskada, både som ett beteende som i sig kan vara problematiskt eller livshotande, men också som en indikator på eller följd av psykisk ohälsa och dåliga livsvillkor. Trots att det finns flera standardiserade enkäter och intervjuguider som i forsknings- eller kliniskt syfte ämnar uppskatta huruvida en individ skadar sig själv och i så fall hur ofta, så saknas det forskning på vilka beteenden som uppfattas vara ("är") självskadande. De operationaliseringar som finns är därmed konstruerade utefter den forskning som "kom innan" och vetenskapligt odokumenterad klinisk erfarenhet.

Rent praktiskt innebär detta att de självskadeinstrument som finns innefattar många olika beteenden och formulerar sig på många olika sätt, vilket leder till vitt skilda rapporter om hur många individer som skadar sig själva eller vilka personer som kan antas ha ett kliniskt signifikant självskadebeteende (se t.ex. Swanell et al., 2014, doi:10.1111/sltb.12070). Detta antyder skillnader i uppfattningar kring vad ett självskadebeteende mellan t.ex. patienter och kliniker eller forskare och individer i allmänhet, vilket i sig är ett intressant fenomen. I frågan om vad ett självskadebeteende "är" så kanske det också är viktigt att titta på föreställningar kring vem som skadar sig själv och varför. Diskursiv analys av forskningen visar den "typiska" självskadande individen är en ung kvinna som skadar sig själv i känsloreglerande eller bestraffande syfte (se t.ex. Shaw, 2002, doi:10.1177/0959353502012002010). Frågan är därmed till vilken grad nuvarande operationaliseringar är valida bland andra grupper av individer, t.ex. äldre människor.

Om du/ni är nyfiken på att titta närmare på faktorer som berör vad-vem-varför gällande självskadebeteende bland olika grupper av människor i din/er examensuppsats, t.ex. med en kvalitativ eller mixed-methods approach, så är du/ni mycket välkomna att kontakta Benjamin Claréus, benjamin.clareus@psy.lu.se, eller Tove Lundberg, tove.lundberg@psy.lu.se. Frågeställningar/metoder som vi tycker är extra intressanta är:

- Mixed-methods approach där innehållsanalys av öppna frågor (t.ex. "vad är ett självskadebeteende enligt dig?") kombineras med statistisk jämförelse av svaren
- Textanalys (kvantitativ och/eller kvalitativ) av nyhetsartiklar eller internetforum
- Undersökningar (t.ex. enkäter, intervjuer) bland (blivande) kliniskt verksamma (t.ex. psykologer, läkare, psykiatriker, sjuksköterskor) om deras föreställningar kring självskadebeteenden
- Kvalitativ analys på fokusgruppsdata med individer från allmänheten som undersöker uppfattningar om vad ett självskadebeteende är